

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про загальну безпечність нехарчової продукції

Цей Закон установлює правові та організаційні засади введення в обіг в Україні нехарчової продукції і забезпечення її безпечності.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

безпечна нехарчова продукція (далі - продукція) - будь-яка продукція, яка за звичайних або обґрунтовано передбачуваних умов використання (у тому числі щодо строку служби та за необхідності введення в експлуатацію вимог стосовно встановлення і технічного обслуговування) не становить жодного ризику чи становить лише мінімальні ризики, зумовлені використанням такої продукції, які вважаються прийнятними і не створюють загрози суспільним інтересам, з урахуванням:

характеристик продукції, у тому числі її складу, упаковки, вимог щодо встановлення і технічного обслуговування;

впливу продукції на іншу продукцію, якщо вона буде використовуватися разом з нею;

попереджень, що містяться на етикетці продукції, в інструкції з її використання та знищення, а також в іншій інформації стосовно продукції;

застережень щодо споживання чи використання продукції певними категоріями населення (дітьми, вагітними жінками, людьми похилого віку тощо);

введення продукції в обіг - перше надання продукції на ринку України;

вилучення продукції з обігу - будь-який захід, спрямований на запобігання появі продукції на ринку України, в ланцюгу постачання продукції;

виробник - це:

фізична чи юридична особа - резидент України, яка є виготовлювачем продукції, або будь-яка інша особа - резидент України, яка заявляє про себе як про виготовлювача, розміщуючи на продукції відповідно до законодавства своє найменування, торговельну марку чи інше позначення, або особа - резидент України, яка відновлює продукцію;

уповноважений представник виготовлювача продукції в Україні (у разі якщо виготовлювачем продукції є фізична чи юридична особа - нерезидент України);

імпортер продукції (у разі якщо виготовлювачем продукції є фізична чи юридична особа - нерезидент України, яка не має свого уповноваженого представника в Україні);

відкликання продукції - будь-який захід, спрямований на забезпечення повернення виробнику продукції, що вже була надана на ринку України споживачам (користувачам);

відновлення продукції - надання продукції, що була у вжитку, властивостей нової з метою її повторного надання на ринку України;

забезпечення безпечності продукції - комплекс заходів, що вживаються виробниками, розповсюджувачами, органами державного ринкового нагляду з метою забезпечення відповідності продукції, що введена в обіг на ринку України, загальній вимозі щодо безпечності нехарчової продукції;

імпортер - будь-яка фізична чи юридична особа, яка є резидентом України та вводить в обіг на ринку України продукцію походженням з іншої держави;

користувач - фізична особа, яка придбаває, замовляє, використовує або має намір придбати чи

замовити продукцію для потреб, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, або для забезпечення виконання обов'язків найманим працівником, чи юридична особа, яка придбаває, замовляє, використовує або має намір придбати чи замовити продукцію;

ланцюг постачання продукції - послідовність суб'єктів господарювання, які забезпечують постачання продукції від виробника до споживача (користувача);

надання продукції на ринку - будь-яке платне або безоплатне постачання продукції для її розповсюдження, споживання (використання) на ринку України під час здійснення господарської діяльності;

небезпечна нехарчова продукція - будь-яка продукція, що не відповідає визначенню терміна "безпечна нехарчова продукція", зазначеному у цій статті;

постачання продукції - будь-які операції, що здійснюються згідно з договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими цивільно-правовими договорами, які передбачають передачу права власності на такі товари за компенсацію незалежно від строків її надання, а також операції з безоплатної поставки товарів (результатів робіт) та операції з передачі майна орендодавцем (лізингодавцем) на баланс орендаря (лізингоотримувача) згідно з договорами фінансової оренди (лізингу) або поставки майна згідно з будь-якими іншими договорами, умови яких передбачають відстрочення оплати та передачу права власності на таке майно не пізніше дати останнього платежу;

продукція - будь-яка речовина, препарат або інший товар, виготовлений у ході виробничого процесу;

розповсюдження продукції - поява продукції на ринку України після введення її в обіг;

розповсюджувач - будь-яка інша, ніж виробник або імпортер, фізична чи юридична особа в ланцюгу постачання продукції, яка пропонує продукцію на ринку України;

серйозний ризик - будь-яка загроза суспільним інтересам, що потребує оперативного втручання державних органів, у тому числі така, наслідки якої не виявляються негайно;

ступінь ризику - рівень небезпеки (загрози) суспільним інтересам, що становить або може становити продукція;

суб'єкти господарювання - виробник, його уповноважений представник, імпортер, розповсюджувач відповідної продукції;

суспільні інтереси - безпека життя та здоров'я людей, безпечні умови праці, захист прав споживачів (користувачів), захист довкілля;

уповноважений представник виготовлювача продукції в Україні (далі - уповноважений представник) - будь-яка фізична чи юридична особа, яка є резидентом України та уклала з виробником письмовий договір або одержала від виробника довіреність діяти від його імені щодо визначених завдань стосовно обов'язків виробника, встановлених цим Законом, [Законом України "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції"](#), іншими нормативно-правовими актами, у тому числі технічними регламентами.

2. Терміни "послуга", "робота", "строк служби" вживаються в цьому Законі у значеннях [Закону України "Про захист прав споживачів"](#); терміни "кодекс ustalеної практики", "міжнародний стандарт", "національні стандарти" та "стандарт" - у значеннях [Закону України "Про стандартизацію"](#); терміни "ризик" та "технічний регламент" - у значеннях [Закону України "Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності"](#); терміни "орган державного ринкового нагляду" та "державний ринковий нагляд" - у значеннях [Закону України "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції"](#).

Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Дія цього Закону поширюється на всю продукцію, стосовно якої технічними регламентами не встановлено спеціальні вимоги щодо забезпечення її безпечності, за винятком видів продукції, зазначених у частині третій цієї статті.

2. Якщо законами України та прийнятими відповідно до них іншими нормативно-правовими актами, у тому числі технічними регламентами, встановлено спеціальні вимоги щодо забезпечення безпечності певних видів продукції, положення цього Закону застосовуються в частині, що не врегульована зазначеними актами.

3. Дія цього Закону не поширюється на:

- 1) послуги та роботи;
 - 2) харчові продукти, харчові добавки, ароматизатори, дієтичні добавки та допоміжні матеріали для переробки харчових продуктів;
 - 3) продукти тваринного походження;
 - 4) корми, кормові добавки та премікси;
 - 5) живі рослини і тварини;
 - 6) продукцію людського, рослинного і тваринного походження, що безпосередньо використовується як репродуктивний матеріал, призначений для відтворення;
 - 7) спирт, алкогольні напої та тютюнові вироби;
 - 8) лікарські засоби та ветеринарні препарати;
 - 9) наркотичні засоби, психотропні речовини, їх аналоги і прекурсори;
 - 10) ядерні матеріали, спеціальні матеріали, що розщеплюються, іншу продукцію у сфері використання ядерної енергії;
 - 11) вироби військового призначення;
 - 12) об'єкти містобудування;
 - 13) продукцію, що була у вжитку, поставлена як предмет антикваріату або як продукція, що підлягає ремонту чи відновленню перед її використанням, за умови, що постачальник надає інформацію особі, якій ця продукція постачається, про необхідність її ремонту чи відновлення.
4. Діяльність у сфері забезпечення безпечності продукції, зазначеної в частині третій цієї статті, здійснюється відповідно до законодавства.

Стаття 3. Законодавство України про загальну безпечність продукції

1. Законодавство України про загальну безпечність продукції складається з цього Закону, [Закону України "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції"](#) та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, що регулюють відносини в цій сфері.

2. Якщо міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлено інші вимоги щодо загальної безпечності продукції, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються вимоги міжнародних договорів України.

Стаття 4. Загальна вимога щодо безпечності продукції

1. Виробники зобов'язані вводити в обіг лише безпечну продукцію.

Стаття 5. Доведення безпечності продукції

1. Продукція вважається безпечною, якщо вона відповідає вимогам щодо забезпечення безпечності продукції, встановленим законодавством.

2. У разі відсутності вимог щодо забезпечення безпечності продукції, визначених частиною першою цієї статті, відповідна продукція вважається безпечною, якщо орган державного ринкового нагляду не доведе, що така продукція є небезпечною.

3. Доказом безпечності продукції є її відповідність національним стандартам, що гармонізовані з відповідними європейськими стандартами. Перелік таких гармонізованих національних стандартів формується центральним органом виконавчої влади з питань стандартизації. Цей перелік станом

на 1 січня щороку оприлюднюється шляхом його опублікування у друкованому засобі масової інформації центрального органу виконавчої влади з питань стандартизації (у разі його відсутності - у друкованому засобі масової інформації, визначеному цим органом) та шляхом розміщення на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади з питань стандартизації.

4. У разі відсутності вимог щодо забезпечення безпечності продукції, визначених частиною першою цієї статті, або за відсутності чи незастосуванні національних стандартів, визначених частиною третьою цієї статті, орган державного ринкового нагляду під час доведення того, що продукція є небезпечною, може враховувати в такій послідовності:

- 1) національні стандарти інших держав щодо забезпечення безпечності продукції, гармонізовані з відповідними європейськими та міжнародними стандартами;
- 2) регіональні стандарти щодо забезпечення безпечності продукції відповідно до міжнародних договорів України;
- 3) стандарти України щодо забезпечення безпечності продукції, крім визначених частиною третьою цієї статті;
- 4) кодекси ustalеної практики із забезпечення безпечності продукції у відповідних галузях;
- 5) досягнення науки і техніки у сфері безпечності продукції;
- 6) очікування споживачів (користувачів) щодо безпечності продукції за звичайних або обґрунтовано передбачуваних умов її використання (у тому числі щодо строку служби та за необхідності введення в експлуатацію вимог стосовно встановлення і технічного обслуговування).

5. Продукція не може вважатися небезпечною лише з тих підстав, що є можливості досягнення вищого рівня безпечності продукції або що на ринку пропонується інша продукція, яка становить менший ступінь ризику.

Стаття 6. Доступ до інформації у сфері забезпечення безпечності продукції

1. Інформація щодо продукції, яка становить або може становити ризик, одержана органами державного ринкового нагляду у зв'язку із здійсненням ними своїх повноважень, є доступною для громадськості. Доступ до такої інформації забезпечується відповідно до законодавства про інформацію.

2. Громадськість має доступ, зокрема, до інформації:

- 1) що дає змогу ідентифікувати відповідну продукцію та осіб, які є її виробниками, імпортерами, розповсюджувачами;
- 2) про безпечність продукції, у тому числі про характер ризиків, пов'язаних зі споживанням (користуванням) відповідної продукції, та заходи, яких необхідно вжити споживачам (користувачам) для запобігання таким ризикам;
- 3) про заходи, вжиті, у тому числі суб'єктами господарювання за власною ініціативою, з метою запобігання ризикам, які становить продукція, характер і тривалість таких заходів.

3. Центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики забезпечує безоплатний доступ громадськості через мережу Інтернет до відомостей, які містяться в системі оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик, в обсязі, визначеному частиною другою цієї статті.

4. У разі масового розповсюдження на ринку небезпечної продукції інформація про таку продукцію в обсязі, визначеному частиною другою цієї статті, може поширюватися через засоби масової інформації та шляхом розміщення на офіційних веб-сайтах органів державного ринкового нагляду та центрального органу виконавчої влади з питань економічної політики.

Стаття 7. Звернення споживачів (користувачів) щодо захисту права на безпечність продукції

1. Споживачі (користувачі) мають право звертатися до органів державного ринкового нагляду за

захистом порушеного права на безпечність продукції.

2. Органи державного ринкового нагляду з метою здійснення моніторингу причин і кількості таких звернень споживачів (користувачів) ведуть їх облік у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

3. Порядок проведення перевірок характеристик продукції на відповідність вимогам щодо безпечності на підставі звернень споживачів (користувачів) визначається [Законом України "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції"](#).

4. Інформація про порядок звернення споживачів (користувачів) щодо захисту права на безпечність продукції і про поштові адреси, за якими можуть подаватися звернення, розміщується на інформаційних стендах у приміщеннях органів державного ринкового нагляду, центрального органу виконавчої влади з питань економічної політики, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері захисту прав споживачів та його територіальних органів і на офіційних веб-сайтах відповідних органів.

Розділ II. ОБОВ'ЯЗКИ ВИРОБНИКІВ І РОЗПОВСЮДЖУВАЧІВ

Стаття 8. Обов'язки виробників

1. Виробники зобов'язані:

1) зазначати на продукції або її упаковці найменування та місцезнаходження виробника, назву, тип або номер моделі, номер партії або серійний номер, назви складових частин тощо у випадках та в порядку, визначених законодавством;

2) проводити за власною ініціативою експертизу (випробування) зразків продукції, що введена в обіг під їхньою торговельною маркою;

3) розглядати звернення споживачів (користувачів) щодо безпечності продукції, введеної в обіг під їхньою торговельною маркою, вживати за результатами такого розгляду необхідних заходів та вести облік таких звернень;

4) за необхідності інформувати розповсюджувачів відповідної продукції про заходи, вжиті відповідно до пунктів 2 і 3 цієї частини;

5) надавати (в межах своєї діяльності) споживачам (користувачам) інформацію, яка дає їм можливість оцінювати ризики, притаманні продукції протягом звичайного або обґрунтовано передбачуваного строку її використання, якщо такі ризики є не відразу очевидними, без належних попереджень, та яка дає змогу споживачам (користувачам) вживати запобіжних заходів щодо таких ризиків. Наявність таких попереджень не звільняє виробника від обов'язку додержання інших вимог, встановлених цим Законом та прийнятими відповідно до нього нормативно-правовими актами;

б) з урахуванням характеристик продукції, яку вони постачають, вживати заходів:

а) щодо інформування споживачів (користувачів) про ризики, які може становити ця продукція;

б) щодо уникнення ризиків, у тому числі вилучення продукції з обігу, попередження споживачів (користувачів) про ризики, які може становити продукція, відкриття продукції;

7) якщо їм стало відомо або має бути відомо на підставі наявної в них інформації, що продукція, яку вони ввели в обіг, становить ризики для споживачів (користувачів), несумісні із загальною вимогою щодо безпечності продукції, негайно повідомляти про це відповідний орган державного ринкового нагляду, в тому числі про вжиті заходи із забезпечення безпечності такої продукції;

8) співпрацювати (в межах своєї діяльності) з органами державного ринкового нагляду з питань вжиття заходів щодо уникнення ризиків, які становить продукція, що була поставлена або постачається ними.

2. Заходи, передбачені підпунктом "б" пункту 6 частини першої цієї статті, вживаються виробником добровільно або за рішенням відповідного органу державного ринкового нагляду, прийнятим відповідно до пунктів 2 і 3 частини четвертої статті 12 цього Закону. Відкриття

продукції застосовується як винятковий захід, якщо інші заходи були б недостатніми для запобігання чи уникнення ризиків, які становить продукція, та у випадках, якщо виробник цієї продукції вважає за необхідне або зобов'язаний застосувати відкликання продукції на виконання рішення органу державного ринкового нагляду.

Стаття 9. Обов'язки розповсюджувачів

1. Розповсюджувачі зобов'язані:

- 1) надавати споживачам (користувачам), а також виробникам, розповсюджувачам у ланцюгу постачання відповідної продукції інформацію про ризики, які становить ця продукція;
- 2) надавати відповідному органу державного ринкового нагляду та іншим заінтересованим особам інформацію, необхідну для відстеження походження відповідної продукції;
- 3) співпрацювати (в межах своєї діяльності) з виробниками та органами державного ринкового нагляду у здійсненні заходів щодо уникнення ризиків, які становить продукція;
- 4) сприяти виробникам у вжитті ними заходів щодо забезпечення безпечності продукції;
- 5) не постачати продукцію, про яку їм відомо або має бути відомо на підставі наявної в них інформації, що ця продукція не відповідає вимогам щодо забезпечення безпечності продукції;
- 6) якщо їм стало відомо або має бути відомо на підставі наявної в них інформації, що продукція, яку вони розповсюдили, становить ризики для споживачів (користувачів), несумісні із загальною вимогою щодо безпечності продукції, негайно повідомляти про це відповідний орган державного ринкового нагляду, в тому числі про вжиті заходи із забезпечення безпечності такої продукції;
- 7) співпрацювати (в межах своєї діяльності) з органами державного ринкового нагляду з питань вжиття заходів щодо уникнення ризиків, які становить продукція, що була поставлена або постачається ними.

Стаття 10. Повідомлення про продукцію, яка не відповідає загальній вимозі щодо безпечності продукції

1. У разі якщо продукція не відповідає загальній вимозі щодо безпечності продукції, її виробник або розповсюджувач має надати в установленому Кабінетом Міністрів України порядку органу державного ринкового нагляду повідомлення про таку продукцію.

2. Якщо продукція, зазначена в частині першій цієї статті, становить серйозний ризик, у такому повідомленні також зазначаються:

- 1) відомості, які дають змогу ідентифікувати відповідну продукцію або партію продукції, в тому числі найменування продукції, номер партії або серійні номери (за наявності);
- 2) повний опис серйозного ризику, що становить відповідна продукція;
- 3) інша інформація, необхідна для відстеження походження відповідної продукції та її обігу;
- 4) опис заходів, вжитих з метою запобігання ризикам, які становить така продукція для споживачів (користувачів);
- 5) інша інформація щодо продукції, яка не відповідає загальній вимозі щодо безпечності продукції.

3. Форма повідомлення про продукцію, яка не відповідає загальній вимозі щодо безпечності продукції, та порядок подання його органам державного ринкового нагляду затверджуються Кабінетом Міністрів України. У цьому порядку визначаються, зокрема, випадки, коли таке повідомлення не надається.

Розділ III. ДЕРЖАВНИЙ РИНКОВИЙ НАГЛЯД ЗА ДОДЕРЖАННЯМ ЗАГАЛЬНОЇ ВИМОГИ ЩОДО БЕЗПЕЧНОСТІ ПРОДУКЦІЇ

Стаття 11. Державний ринковий нагляд за додержанням загальної вимоги щодо безпечності продукції

1. Державний ринковий нагляд за додержанням виробниками та розповсюджувачами продукції загальної вимоги щодо безпечності продукції забезпечується шляхом здійснення державного ринкового нагляду, а також державного контролю продукції при її ввезенні на митну територію України.
2. Організація та порядок здійснення державного ринкового нагляду, а також державного контролю продукції під час її ввезення на митну територію України визначаються [Законом України "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції"](#) та Митним кодексом України.

Стаття 12. Обмежувальні (коригувальні) заходи із забезпечення безпечності продукції

1. Якщо орган державного ринкового нагляду встановив, що продукція може становити ризики за певних умов, він невідкладно приймає рішення про попередження виробником та/або розповсюджувачем споживачів (користувачів) про такі ризики або рішення про вжиття заходів щодо приведення продукції у відповідність із вимогами щодо забезпечення безпечності продукції перед введенням її в обіг на ринку України.
2. Якщо орган державного ринкового нагляду встановив, що продукція може становити ризики для певних категорій споживачів (користувачів), він невідкладно приймає рішення про попередження виробником та/або розповсюджувачем відповідних споживачів (користувачів) про такі ризики.
3. Якщо орган державного ринкового нагляду встановив, що продукція за обґрунтованих припущень може бути небезпечною, він невідкладно приймає рішення про тимчасову заборону введення в обіг такої продукції на ринку, в тому числі постачання цієї продукції, пропонування її для постачання або її демонстрації, на строк, необхідний для проведення відповідної експертизи (випробування).
4. Якщо орган державного ринкового нагляду встановив, що продукція є небезпечною, він невідкладно:
 - 1) забороняє введення в обіг такої продукції на ринку та вживає заходів щодо забезпечення такої заборони;
 - 2) вживає заходів щодо негайного вилучення її з обігу і попередження споживачів (користувачів) про ризики, які становить ця продукція;
 - 3) спільно з виробниками та розповсюджувачами такої продукції, яка вже була надана на ринку України споживачам (користувачам), вживає заходів щодо відкликання її з обігу та знищення. Відкликання продукції застосовується як винятковий захід, якщо вжиті виробником або розповсюджувачем заходи є недостатніми для запобігання чи уникнення відповідних ризиків, які становить продукція.
5. Обмежувальні (коригувальні) заходи із забезпечення безпечності продукції, визначені частинами першою - четвертою цієї статті, вживаються органами державного ринкового нагляду пропорційно до рівня загрози відповідної продукції суспільним інтересам. Органи державного ринкового нагляду вживають заходів щодо налагодження співпраці з виробниками та розповсюджувачами з метою запобігання чи зменшення ризиків, які становить продукція, що пропонується ними на ринку.
6. Порядок вжиття обмежувальних (коригувальних) заходів із забезпечення безпечності продукції визначається [Законом України "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції"](#).

Стаття 13. Система оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик

1. З метою обміну між органами виконавчої влади інформацією про продукцію, що становить серйозний ризик, створюється та функціонує система оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик.
2. Система оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик, формується з повідомлень, що подаються органами державного ринкового нагляду у разі виявлення ними продукції, що становить серйозний ризик.
3. Повідомлення про продукцію, що становить серйозний ризик, має містити:
 - 1) відомості, які дають змогу ідентифікувати відповідну продукцію;
 - 2) опис ризику, який становить продукція, результат експертизи (випробування) зразків такої продукції;
 - 3) інформацію про характер і тривалість заходів, вжитих для запобігання ризику (якщо такі заходи вживалися), у тому числі заходів, вжитих виробниками та/або розповсюджувачами за власною ініціативою;
 - 4) інформацію про походження та ланцюги постачання відповідної продукції на ринку України;
 - 5) інші відомості, передбачені правилами подання таких повідомлень до системи оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик.
4. До системи оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик, також включаються відомості про продукцію, що становить серйозний ризик, одержані за допомогою міжнародних, регіональних та іноземних систем повідомлення або в інший спосіб від уповноважених органів інших держав.
5. Відомості, які містяться в системі оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик, повинні бути доступними для органів державного ринкового нагляду та їх територіальних органів, митних органів, центрального органу виконавчої влади з питань економічної політики, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері захисту прав споживачів та його територіальних органів.
6. Функціонування системи оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик, забезпечується центральним органом виконавчої влади з питань економічної політики.
7. Порядок функціонування системи оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик, та правила подання повідомлень до цієї системи затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 14. Доступ України до міжнародних, регіональних та іноземних систем повідомлення про продукцію, що становить серйозний ризик

1. Україна відповідно до міжнародних договорів України може мати доступ до міжнародних, регіональних та іноземних систем повідомлення про продукцію, що становить серйозний ризик.
2. Доступ до зазначених у частині першій цієї статті систем здійснюється для обміну даними між цими системами та системою оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик.
3. Координацію діяльності щодо доступу України до міжнародних, регіональних та іноземних систем повідомлення про продукцію, що становить серйозний ризик, здійснює центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики.

Розділ IV. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ЦЬОГО ЗАКОНУ

Стаття 15. Відповідальність за порушення вимог цього Закону

1. Відповідальність за порушення вимог цього Закону встановлюється цим та іншими законами України.
2. До виробника застосовуються штрафні санкції у разі:
 - 1) введення ним в обіг небезпечної нехарчової продукції - у розмірі від тисячі п'ятисот до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом трьох років вчинення такого самого порушення, за яке на нього вже було накладено штраф, - у розмірі від двох тисяч п'ятисот до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
 - 2) невиконання вимог, встановлених пунктом 5 частини першої статті 8 цього Закону, - у розмірі від семисот п'ятдесяти до тисячі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом трьох років вчинення такого самого порушення, за яке на нього вже було накладено штраф, - у розмірі від тисячі п'ятисот до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
3. До розповсюджувача застосовується штрафна санкція за недодержання ним умов зберігання продукції, що ним розповсюджується, якщо внаслідок цього продукція стала небезпечною, - у розмірі від двохсот п'ятдесяти до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом трьох років вчинення такого самого порушення, за яке на нього вже було накладено штраф, - у розмірі від п'ятисот до тисячі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
4. До виробника або розповсюджувача застосовуються штрафні санкції у разі:
 - 1) невиконання або неповного виконання рішення органу державного ринкового нагляду про вжиття заходів із забезпечення безпечності продукції, визначених частинами першою - третьою статті 12 цього Закону, - у розмірі від тисячі п'ятисот до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян для виробників та у розмірі від трьохсот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян для розповсюджувачів;
 - 2) невиконання або неповного виконання рішення органу державного ринкового нагляду про вжиття заходів із забезпечення безпечності продукції, визначених частиною четвертою статті 12 цього Закону, - у розмірі від двох тисяч п'ятисот до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян для виробників та у розмірі від п'ятисот до тисячі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян для розповсюджувачів.
5. Суб'єкт господарювання зобов'язаний сплатити штраф у п'ятнадцятиденний строк з дня отримання постанови про його накладення.

У разі несплати штрафу в зазначений строк він стягується в судовому порядку.

Рішення про накладення штрафу у справах про порушення, передбачені цим Законом, може бути оскаржено до суду відповідно до закону.
6. Сплата штрафу не звільняє виробника або розповсюджувача від відповідальності за шкоду, завдану споживачам (користувачам) продукції.
7. Порядок прийняття рішень про накладення штрафів визначається [Законом України "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції"](#).

Стаття 16. Підстави звільнення від відповідальності за порушення вимог цього Закону

1. Виробник не несе відповідальності, встановленої статтею 15 цього Закону, якщо доведе, що:
 - 1) він не вводив відповідну продукцію в обіг;
 - 2) з урахуванням усіх обставин відповідна продукція після введення її в обіг стала небезпечною внаслідок дій або бездіяльності інших осіб чи обставин непереборної сили;

3) відповідна продукція є небезпечною внаслідок додержання виробником вимог законодавства чи виконання обов'язкових для нього приписів органів державної влади;

4) виробник є виробником комплектувального виробу чи складової частини продукції, а продукція є небезпечною внаслідок конструкції готової продукції, до якої входить цей виріб чи складова частина, або інструкцій, наданих такому виробнику виробником готової продукції.

2. Розповсюджувач не несе відповідальності, встановленої статтею 15 цього Закону, якщо доведе, що:

1) продукція стала небезпечною внаслідок недодержання іншим розповсюджувачем умов її зберігання, за умови, що іншого розповсюджувача такої продукції може бути встановлено;

2) поставлена ним продукція відповідає встановленим вимогам щодо забезпечення безпечності продукції, однак, незважаючи на це, є небезпечною.

Розділ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону:

забезпечити створення системи оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик;

затвердити порядок функціонування системи оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик, та правила надання повідомлень до системи оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик;

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд чи скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України

В. ЯНУКОВИЧ

**м. Київ
2 грудня 2010 року
N 2736-VI**